

מסורת הש"ס

(א) תוספתא פירק ב.
(ב) תוספתא גרסית פי"ג
ע"ש ותנ"י, (ג) קי"א ל"ג,
(ד) דף ס"א : (ה) תענית כ"ז,
(ו) ז"ל בברייתא ושמרת,
(ז) כס"א: שמו, (ח) עין
רש"י, (ט) וישיב תוספתא
מגילה כ"ד ד"ה ריש יומא'
ריש כ"ה ד"ה ריש יומא'
מגילה כ"ז ד"ה ושלין.

רבינו חננאל

[illegible]

תהרי להלל ולהודאה נקבעו
בזו להזכיר: אינו מזכיר. אינו
הוא כולה מילתא דחטובה
בזכרת הארץ: ואומר מעין

במה מדליקין פרק שני שבת

וְלֹא גִירִי נָתַן לְמִדָּה חֶלֶב מִהוּתָךְ שֶׁמֶן אֲטוּ לֹא נָתַן דְּבִלָּל נָתַן נִמִּי לֹא אֶסְקֹר אֵלֶּה אֲטוּ שֶׁאִין מִהוּתָךְ אֶע"פ דְּבַחֲלֵב מִהוּתָךְ גִּזְרִין גִּזְרֵה לְגִזְרֵה דְּגִירִי אֲטוּ שְׂאִינִי מִהוּתָךְ וְשְׂאִינִי מִהוּתָךְ אֲטוּ שֶׁמֶה אֵינִי הֵא הֵא לֹא חֲשִׁיב גִּזְרֵה לְגִזְרֵה דְּשְׂאִינִי מִהוּתָךְ וְדִלִּי יוֹם לֹא שְׂאִינִי נִשְׁמַךְ אֶחָר לִפְתִּילֵה אֲבָל הִכָּה מִשּׁוּם שֶׁמֶה עָלָיו לִית

וְאֵלֶּיךָ יִשְׂרָאֵל כָּל הַיּוֹם
 בְּתוֹךְ מִדְּלִיקֵי כֶּהֱן בְּיוֹם
 פָּנֶה לְפִי שֹׁאֵין שׁוֹרְפִין
 עֵשִׂיָּא לְהוּ מוֹהוּ לְהוֹכִיר
 הַמִּזְוֵן כִּיּוֹן דְּמִדְרַבְּנָן
 דִּילְמָא מְשׁוּם פִּרְסוּמִי
 מִזְבֵּי אִמֹר רַב סְחוּרָה
 מִכּוֹכֵי וְאִם כֹּחַ לְהוֹכִיר
 וְנֹגַהּ כִּרְ יְהוּדָה אִיקְלַע
 מִכּוֹרֵי כְּבוֹנָה יְרוּשָׁלַם
 כְּתַפְלָה *מַה תַּפְלָה
 מִזְוֵן כְּהוּדָא: אִיבְעִיָּא
 שְׁחָדֵשׁ בְּכִרְכַּת הַמִּזְוֵן
 נִכְנָה דְרַבְּנָן לֹא צָרִיךְ
 אֵלֶּא צָרִיךְ אוֹ דִּילְמָא
 עֵשִׂיָּת מִלְּאכְהָ לֹא
 רַבִּי חֲנִינָא אִמֹר אִינוּ
 קָוִט דְּרִיבְךָ דְקָאִי
 תִּנִּי *אוֹשְׁעִיָּא *יִמְסִי
 גִּזְוִן ר"ח וְחִישׁ"מ עֵרְבִית
 וּפְלִל שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה
 כְּעֶבְדוּרָה וְאִם לֹא אִמֹר
 הֵן קְדוּשָׁה עַל הַכּוֹס
 בְּכִרְכַּת הַמִּזְוֵן יָמִים
 כְּגֹן שְׁנֵי וְחִמְשֵׁי מֵאֵי
 דוֹת שְׁנֵי וְחִמְשֵׁי מֵאֵי
 וְה' וּב' שֵׁל תַּעֲנִיּוֹת
 מְחִירִית וּמִנְחָה מִתְּפִלָּה
 מְעִין הַמְּאֻרָּה בְּשׁוּמֵה
 רַב אֵין מְחִירִין אוֹתוֹ
 עַל הַכּוֹס) וְאֵין כֹּהֵן
 אִיבְעִיָּא לְהוּ מוֹהוּ
 מִזְסִפִּין כִּיּוֹן דְּלִית בִּיהּ
 יִכְרִינָן אוֹ דִּילְמָא יוֹם
 תַּפְּלוֹת רַב הוֹנָא וּרְבִי
 אִינוּ מִזְכִּיר רַב נַחֲמָן
 יִיחִי *מִזְכִּיר אִמֹר אֲבִי
 הוֹנָא וּרְבִי יְהוּדָה דְרַב
 אִמֹר רַב רֵאשׁ חֲדָשׁ
 מְפַטִּיר בְּנִבְיָא כְּשֶׁבֶת
 רֵאשׁ חֲדָשׁ שְׁאִילְמָא
 חֲדָשׁ מִי דְמִי הִתֵּם נְבִיא
 הִכָּא אִיתִיהּ בְּעֵרְבִית
 לְהָא דְמִיא דְאִמֹר רַב
 נָה אִמֹר רַב יוֹם טוֹב
 מְפַטִּיר בְּנִבְיָא בְּמִנְחָה
 שֶׁל יוֹם טוֹב שְׁאִילְמָא
 בְּמִנְחָה כִּיּוֹם טוֹב
 וְלִית

לֹא לְמִימְרָא וְדַלִּי יֵטָה וְתִכְרִין יִרְאִי דַּהֲכֹא
לֹא חֲשִׁיב גִּיבְרִיָּה לְגִזְרֵה דִּי יוֹשֵׁב וְשִׁבְתָּ
כִּי דַּהֲדִי יִנְהֹו כְּדַמְרִינָן בְּסַרְסָה כְּפָרָה
אֲשֶׁה יִקְרֹא דָּף ס. וְסֵט) גְּבִי סְכֵלָה
הַמְסוּמָר וְקֹסֶה לְרַשְׁבִּי"א דַּהֲכֹא גִזְרִין
יִוִּי"ט אֲטוּ שְׂבַת וְצִרְיָשׁ כֹּל הַכִּלְשִׁים
(יִקְרֹא דָּף קֶדֶה. וְסֵט) מַקְסִינָן דִּלְגָּא
גִזְרִין וְשִׁמְאָא אִין לְהַשְׁוּת גִּזְרֹתָּהּ
חֲכִימִים וְזוּ אֲחֻמֶּה שְׁלִיטִים מְכַלְכֵּלָה
אֲחֻת: בְּזִירָה יוֹשֵׁב אֲבוּ שְׂבַת.
וְקֹסֶה לְרַשְׁבִּי"א הֵא דַּתְּנָן בְּפִי"ד דִּבְרִיָּה
(דָּף מ: וְסֵט) מַעֲשֵׂה וְשִׁלָּר ר' עֲרִפְרָן
עָלִיָּה וְעַל הַחֲלָה שְׁנַעֲמָתָא וְאֲמַרוּ לוֹ
לֹא יִחְיֶה מִמְקוּמָהּ וְשִׁמְאָא לְרַבֵּה
אֲמַרְיָא לֹא יִחְיֶהָ וְהֵא חֲזִיָּא לְהִסְקָא
תַּחַת תַּבְּשִׁילוֹ דִּלְגָּא שִׁיךְ בֵּה לְמִיגֹזֵר
יִוִּי"ט אֲטוּ שְׂבַת כְּמוֹ שְׂבַתן וְלִפִּי טַעֲמָא
דִּלְגָּא שׁוּרְפִין קִדְשִׁים בְּיוֹם טוֹב יִחְיֵא
וְיִכְרֵךְ לְדַחֹק דְּגִזְרִין חֲלָה בְּשַׁבַּת
אֲטוּ שְׂמֵן(:

איבעיא להו מהו להחזיר של חנוכה בברייתא המזוין. מימה דהך מילתא הוה ליה לאסוקי לעיל גבי מילי דמחטה:

מהו להחזיר של חנוכה בבחמ"ז. בתפלה פשיטא ליה דמזמיר משום דתפלה צנזור הוא ואיכא פרומי ניסא חלל צבה"ז וצבית ליכא פרומי ניסא חולי האי:

מזכיר בהוראה. דעל המסס הדואה היא ולא תפלה:

בבונה ירושלים. כימא צר"ח שאמר יעלה ויבא צבונה ירושלים ומשום דיעלה ויבא היא תפלה ותחזיקים תקוהו צבונה ירושלים דהיא נמי תפלה וצבונה חזיקוהו בעצוהו שיהי תפלה להשגב ישראל לירושלים: **אז** דר"מא ביון ד"א אסיר בעשיית מלאכה ב'ו'. והא דאמר בפ"ג דמגילה (דף כג: וסס) כל שיש בו ציטול מלאכה נעסב כגון תענית ציבור וכו' כאז קורין שלשה ושאין בו ציטול מלאכה לעס כגון ראש חודש וחולו של מועד קורין ד' היינו מנהג עצמאם שאין רגילין לעשות מלאכה:

דַתְנִי ר' אושעיא (בוותיה) ב'. מהבא לא הוי צעי למיפשת לעיל דלוי מזכיר מנוכה בברכת המזון דליכא למידיח דדוקא נקט מעניות ומעמדות אבל מנוכה ופורים אף על פי שאין בהן קרבן מוסף לר"ך להזכיר משום פרסומי ניסא ואיפסא ליכא למיפשת דיללמא נקוט מעניות ומעמדות משום תפלת מוסף והוא הדין דהטעא ומיהו אף בכתובים ופורים אס לא אמר בתפלה אין מחזירין אותו כדמצינא בדהיא במקספתא בדרכות (פרק מ"ה:) **תעניות** ומעמדות עיבדיה ופנחה ב'. מה שפי' הגאונים שאין אנו גרילין לאומרה ערביה שאפילו שחרית שמה יאמר לו אונס חולי או צלום ונאמר שיש מקצת פתלתול ומה ש"ס מחפלה שחרית היינו לפי ש"ה' שלא יתענה אחד מהם וקשה לר"י אן כן היאך ליה אדם מעניות ופורה הלא ימצא שקרן בתפלתו קודם תפלת הגאונים ועליו פסק (ד"ה ב.) דלמך ליוף מר וליפורה הלא כבר התפלה מעניות: **א"ל** דמא דמאר רב אדאבוי ב'. מימה תרמי מילתא דרב למה לי לאשמועינן יום טוב שחל להיות בשבת וכ"ש ראש חודש דליכא גניא כלל ומירך ר"י דחדא מכלל חצירותא יתחמר:

שאלמלא שבת אין גביא במנהגה. וקשה לר"י דתנן בפרק שלישי דמגילה (דף כ"א. וס' ע"ג) צעיי ונתחמיש' ובשבת במנהגה קורין שלשה ואין מפטירין גניא ומירך ר"ת דגניא דהבא היינו כחובי' שהיו מפטירין בכתובים בשבת במנהגה כדלמך בפרק כל כתיבי (לקמן דף קט"ו:) צנהרעדא פסקי סידרא בכתובים במנהגא דשבתא ובמגילה איירי גניא ומש:

ולית

10

עין משפט
נר מצוה

[illegible]